

Citadela citů

Věra Martinová

G **C** **G**
Přišel jsi jako rytíř z mýtů
F **G**
legend a starých pověstí
G **C** **G**
Dobýt mou citadelu citů
F **G** (D)
armádou slůvek pro štěstí

Tak jsi mi svou vítěznou ztečí
vyrazil z rukou meč i štít
Praporem nekonečných řečí
o tom jak budeme se mít

D **C** **D**
R: S léty však barvy slibů blednou
C **G**
pozlátko ze slov opadá
D **C** **D**
Říkal jsi "hvězda padá jednou"
C **D**
jenomže hvězda nepadá

Protože hvězdy pouze hasnou
světlo z nich pozdě doletí
Málokdy pravda bývá krásnou
v tom bude její prokletí

Můžeš se vrátit do svých bájí
v nichž se lži snáze utopí
Lhář vždycky novou lží se hájí
to žena časem pochopí

Opouštíš citadelu citů
Lži se ti sráží do slzí
A já mám pár ledových štítů
z mrazů co vážně zamrzí

R: Po létech barvy slibů blednou
pozlátko ze slov opadá
Říká se "hvězda padá jednou"
jenomže hvězda nepadá
Protože hvězdy pouze hasnou
světlo z nich pozdě doletí
Málokdy pravda byla krásnou
v tomto či jiném století